

Sluta diskriminera blivande pappor

SD: Den feministiska regeringen är bara buffel och båg

AFTONBLADET DEBATT 19-11-21

FOTO: GETTY

Man nekar den blivande föräldern att följa med sin gravida partner till mödravården när såväl graviditeten fastställs som under de första ultraljuden, medan mödrarna ges rätt till både ledighet samt lön. Denna orättvisa behandling är uppseendeväckande, skriver Julia Kronlid och Linda Lindberg (SD).

DEBATT. Sveriges första feministiska regering och deras kamp för jämställdhet och likabehandling är bara bluff och båg. Samma regering föreslog 2018 att båda föräldrarna skulle få ersättning för besök kopplat till mödravården de två sista månaderna av graviditeten. Vilket vi givetvis tycker är bra.

Vad man dock missade, som vi också påpekade, var att det bör gälla från graviditetens första stund och att båda föräldrarna enligt lag bör ha rätt att få ledigt från arbete med ersättning från försäkringskassan. Det är en rättvisefråga för oss. Vår ambition är att erbjuda förutsättningarna till ett så jämlikt föräldraskap som möjligt och sedan överlåta åt föräldrarna att göra sina egna val, utefter vad som passar dem bäst.

Vi fick inget stöd för vårt förslag och som det ser ut i dag är det i stället arbetsgivaren samt eventuella kollektivavtal som avgör huruvida båda föräldrarna ska få ledigt för mödravårdsbesök eller ej.

Vad som dessutom framkommit är att majoriteten av landets statliga myndigheter endast ger ledigt mot ersättning till den blivande mamman och inte till partnern. Det är till och med så illa att inte ens jämställdhetsmyndigheten, regeringskansliet eller diskrimineringsombudsmannen ger ledighet till båda föräldrarna. Till och med myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd diskriminerar pappor.

Man nekar alltså den blivande föräldern att följa med sin gravida partner till mödravården när såväl graviditeten fastställs som under de första ultraljuden,

medan mödrarna ges rätt till både ledighet samt lön. Denna orättvisa behandling är uppseendeväckande.

Om man menar allvar med ett jämlikt föräldraskap, borde intresset för frågan stå högre upp på regeringens dagordning än vad den tycks göra. Möjligtvis kan det bero på att det inte är en feministisk fråga utan snarare en fråga som främst berör männen och blivande pappor.

Samtidigt hyllar Socialdemokraterna sina kvoterade föräldradagar och pratar sig varma om vikten av att pappan deltar i högre utsträckning. Det är skenheligt och visar med all önskvärd tydlighet att regeringens åtaganden inte sträcker sig längre än näsan räcker.

Jämlika förutsättningar för ett fördelat föräldraansvar är det bästa för majoriteten av landets familjer. Av den anledningen är det för oss precis lika viktigt att vi inför möjligheten för båda föräldrarna att ha samma förutsättningar i föräldraskapet redan från graviditetens start.

I slutet på graviditeten kan kvinnan ansöka om graviditetspenning, den tidigare så kallade havandeskapspenningen. Att bli beviljad graviditetspenning kräver arbetsgivarens samarbete och beslutas av försäkringskassan. Det finns flera berättelser som vittnar om hur svårt det är att bli beviljad graviditetspenning. Därtill råder en uppfattning om att bedömningarna spretar för mycket. Lagen bjuder helt enkelt upp till stor bedömningsbredd och tolkning, vilket leder till att den inte alltid blir rättvis.

För att ge alla gravida möjligheten till återhämtning, förberedelse och lugn, utan att behöva använda sina föräldradagar, borde alla gravida ha rätt till en fri graviditetspenning på 10 dagar. Graviditetspenning bör kunna ansökas och beviljas de 30 sista dagarna av graviditeten – oavsett nedsatt arbetsförmåga eller ej.

En möjlighet till vila och återhämtning skapar bättre förutsättningar för god hälsa både hos barn och förälder såväl innan som efter förlossningen. Det skulle dessutom innebära en mer jämlik möjlighet för alla gravida kvinnor till förberedelse inför den nya familjemedlemmen.

Julia Kronlid, Familjepolitisk talesperson (SD)

Linda Lindberg, Riksdagsledamot i socialförsäkringsutskottet (SD)